

[1] Az elsőfokú bíróság az adóssal szembeni bírósági adósságrendezési eljárást a főhitelező kérelme alapján megszüntette. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy az adós a tulajdonában álló ingatlanát az adósságrendezés kezdeményezését megelőző rövid időn belül 3.600.000 forint vételárért eladta, amelyből 3.500.000 forintot az adásvétel napján őrzési lettébe helyezett. Az adásvételről és a letétbe helyezésről önkéntesen nem, csak felhívásra nyilatkozott. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az adós a 3.500.000 forintot olyan feltételekkel helyezte őrzési letétbe, amelyek fennállása esetén nem biztosított, hogy az ingatlan ellenértéke az adósságrendezési

eljárásba bevonásra fog kerülni. Az elsőfokú bíróság ezért a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény (a továbbiakban: Are tv.) 23. § (2) bekezdése alapján megszüntette az adósságrendezési eljárást.

- [2] Az adós fellebbezése folytán eljáró bíróság az elsőfokú bíróság végzését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 389. §-a alapján alkalmazandó Pp. 386. § (4) bekezdés alapján helybenhagyta. A határozat indokolása szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló adatok okszerű mérlegelése alapján helyesen állapította meg a döntése alapját képező tényeket, és azokból helytálló, a vonatkozó jogszabályoknak is megfelelő jogi következtetést vont le.

A felülvizsgálati engedélyezése iránti kérelem

- [3] A jogerős végzés ellen az adós nyújtott be felülvizsgálati kérelmet és egyúttal felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. Utóbbi kérelem alapjául a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjára hivatkozott. Állította, hogy az úgynevezett „devizahiteles” adósok egyetlen segítsége az adósságrendezési eljárás. Előadta, hogy a Kúria felülvizsgálati jogkörét teljesnek látja, álláspontja szerint fontosabb, hogy a jogegységesítésre váró kérdések, valamint a jog által jelzett mély társadalmi problémák eljussanak a Kúriához.
- [4] Állította – megsértett jogszabályhely megjelölése nélkül –, hogy az eljáró bíróságok tévesen értelmezték az adós által közölt letéti szerződés egy pontját. Nem jelölt meg azonban olyan jogi problémát, jogegységesítésre váró kérdést, illetve nem határozta meg pontosan azt a jogszabálysértést, amellyel a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme indokolt lenne.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [5] A Kúria előjáróban rögzíti, mivel az elsőfokú bíróság határozatát a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésekre utalással, azonos jogi indokolással hagyta helyben, ezért a Pp. 408. § (1)-(2) bekezdése és 409. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálása érdekében az adósnak engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjesztenie.
- [6] A Kúria az adós engedélyezés iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta.
- [7] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] – miként azt a felülvizsgálat engedélyezésével összefüggésben a 2/2017. (IX. 13.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 6. pontja értelmezte – a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. Erre figyelemmel az adós által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet egyedül abból a szempontból vizsgálta, hogy az előadottakra figyelemmel a jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének és továbbfejlesztésének biztosítása, valamint a felvetett jogkérdés különleges súlyára vagy társadalmi jelentőségére figyelemmel indokolt-e.
- [8] Jelen ügyben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjában foglalt követelmények – az alábbiak szerint – nem teljesültek.
- [9] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjának első fordulata a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését. A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, az elvi irányítás még hatályos korábbi eszközeiben, illetve az általa közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Ha a fél erre az engedélyezési okra hivatkozik, az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket az engedélyezés iránti kérelmében meg kell jelölnie. Az adós kérelmében nem hivatkozott és nem is jelölt meg az engedélyezés alapjául szolgáló eltérő bírói döntéseket, így ebből az okból ez önmagában kizárta a felülvizsgálat engedélyezését.

- [10] A Pp. 409. § (2) bekezdése a) pontjának második fordulata abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha az a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében indokolt. A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére a felek akkor hivatkozhatnak, ha egy elvi kérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de e gyakorlat követése a továbbiakban változatlan formában nem támogatható, figyelemmel például a társadalmi vagy gazdasági viszonyok megváltozására, avagy arra, hogy a jogszabályokban változás következett be, amely kétségesse teszi, hogy a meglévő iránymutatások továbbra is irányadók lehetnek. A jogtudományban felmerülő újabb doktrínák előretörése szintén alapot adhat a meglévő gyakorlat továbbfejlesztésére.
- [11] Az adós engedélyezés iránti kérelmében már kialakult, egységes, azonban a továbbiakban nem támogatható gyakorlatra szintén nem hivatkozott. Nem adott elő olyan kérdést, amely szükségessé tenné a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében a felülvizsgálatot.
- [12] A 409. § (2) bekezdés b) pontjának első fordulata kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat. Ez az eset áll fenn például akkor, ha egy új jogszabály értelmezése, vagy újonnan felmerülő joghézag kitöltése elvi iránymutatást igényel. Ilyen ok lehet még például az új típusú ügyek nagy száma. A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjának második fordulata szerint a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége miatt indokolt. „Társadalmi jelentősége” van az olyan jogkérdéseknek, illetve ügyeknek, amelyek a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érintik. Nagy társadalmi jelentősége lehet egy jogkérdésnek akkor is, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet.
- [13] Az adós engedélyezés iránti kérelmében előadottak nem voltak alkalmasak arra, hogy a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálat engedélyezhető lett volna.
- [14] Ezért a Kúria a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, valamint a felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve társadalmi jelentőségére hivatkozással a felülvizsgálatot nem látta engedélyezhetőnek, következésképpen azt a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.
- [15] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.
- [16] A Kúria döntését a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2021. január 12.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelül: